

Artiklid

Vaade Eesti tantsu kõrghariduse ajalukku: Kaasaegsete tantsustilide hiilimine Eesti tantsuhariduse maastikule

2

Lugemiseks toimunust

5

Uudised

Teatris NO99 etenduvad Kölni tantsuteatri novaTanz lavastused

6

Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemia võtab vastu uusi tudengeid

7

Tallinna Ülikooli koreograafia osakond ootab uusi tudengeid bakalaureuse õppesse

7

Barbara Lehtna ja Helen Solovjevi uuslavastus "Haltuura" Pärnu Muuseumi valges saalis veel juulis ja augustis

8

NOTAFE festival toob Viljandisse rahvusvahelise etendusprogrammi

9

Augusti TantsuFestival elavdab etenduskunsti maastikku

11

Tallinna Tantsuteater valmistub augustiks, et pakkuda publikule nii tantsu, teatrit kui filmi.

12

9 772228 225008

Vaade Eesti tantsu kõrghariduse ajalukku: Kaasaegsete tantsustiilide hiilimine Eesti tantsuhariduse maastikule

Heili Einasto ja Evelin Lagle
Tantsu-uurijad ja -kriitikud

Ühiskondlikus elus toimunud muudatused 1980. aastate lõpul ei jätnud puudutamata ka tantsuelu. Kui seni oli balletist, folkloorsest või varietee šoutantsust erinevaid liikumisvorme (eelkõige tantsulist pantomiimi) viljeldud poolenisti põranda all, siis 1990. aastatel toimus jõuline liikumine põranda alt välja ning eluõigus võideldi kätte ka sellisele tantsulisele väljendusele, mida praegu, kirjutamise ajal, eelistatakse kutsuda kaasaegseks tantsuks. Viimase seisukohast vaadates olid 1990. aastad plahvatuslikud: sündisid mitte üksnes uued kollektiivid (tantsutrupid) ja institutsioonid (nagu Tantsuinfokeskus Eestis), vaid teisesid arusaamad sellest, mis on tants, muutus kõrgkoolides antava tantsuhariduse vorm ja sisu ning tallati sisse tugev tantsuteatrit puudutav rada, millel 2000. aastate esimesel kümnendil ka kasvava enesekindlusega sammuti.

Nõukogude Liidus sai elukutseline tantsija hariduse eelkõige balletikoolist (Tallinna Koreograafiakoolist), mis annab tänaseni keskkooli tasemel eriharidust. Kõrghariduse tasemel pakkusid nii 1990. aastate alguses kui ka praegu, 21. sajandi algul, tantsualast koolitust kaks kooli: Viljandi Kultuurikolledž (edaspidi VKK), tänane Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemia ja Tallinna Pedagoogikaülikool (edaspidi Peda), tänane Tallinna Ülikool. 1990. aastate alguses tugines õpe mõlemas kõrgkoolis veel suuresti Nõukogude Liidu Haridusministeeriumis kujundatud programmile, mille aluseks oli balletikooli lihtsustatud mudel. Ballett oli igasuguse, sh ka harrastustantsu esteetiliseks ideaaliks: lihtsustatud klassikalise balleti treeningtund oli tõsisema tantsuga tegelemise aluseks ning tantsija „ideaalne“ kehakuju oli balletitantsija oma: sale, sihvakas, paindlik, pikkade jalgadega. Eestis oli balleti kõrval rõhk eesti (lavalisel) rahvatantsul Ullo Toomi “tantsupiibli”¹ järgi. Sellele lisandusid peo- ja karakteritants; viimane kujutas endast erinevate rahvaste tantsude lavale seatud variante.

1990. aastate alguses mõisteti, et elujõuline arengusuund liigub uuemate tantsustiilide poole. Mall Noormets, kes oli tol ajal VKK tantsukateedri juhataja, meenutab suurt vabadust õppekava loomisel; kool oli vastuvõtlik kõigele uuele ja kui tekkis soov teatud suunas minna, siis seda ka lubati. Kool takistusi ei teinud ja iga õppekava hoidja võis selle koostada oma nägemuse järgi. Nii panid Viljandi õppejõud, kes ise olid Peda kultuuriteaduskonna kasvandikud, pead kokku ja lisasid õppekavale kõik need õppeained, millest olid oma õpingute ajal ilma jäänud, et kaasaegses ühiskonnas tantsu alal tegutseda. (Noormets 2011.)

Ometi ei olnud muutuste tee sugugi nii lilleline. Kuigi kool õppekavale piiranguid ei seadnud, tulid need mujalt. Tol ajal ei olnud Eestis veel piisavalt õppejõude, kellega koos kaasaegseid

1 Ullo Toomi “piibliks” nimetatakse 1953. aastal ilmunud Ullo Toomi raamatut “Eesti rahvatantsud”, mis pikki aastaid on olnud oluliseks õppematerjaliks rahvatantsu juhtidele.

tantsustiile tantsuõpetusse tuua. Seetõttu sai rakendada vaid lühikursusi, mida viisid läbi inimesed, kelle kogemus tugines samalaadsetele, kusagil välismaal lühiajaliselt läbitud kursustele. (Tantsukunsti...)

Juba 1992./1993. õppeaastal võib VKK õppekavast leida flamenko ja mustlastantsu kõrval ka džäss- ja moderntantsu, kontaktimprovisatsiooni ning isegi tantsuteraapiat. Peda pakkus põhiainete kõrval modern- ja stepptantsu ning plastikat. Samuti oli olemas aine nimega Tantsuklass, mille raames sai kutsuda välisõppejõude ning juba 1990. aastate alguses toimusid seminarivormis moderntantsu tunnid, mida viisid läbi Minna Sinisalo Soomest, samuti Saima Kranig ja Rene Nõmmik. (Rander 2011; Nõmmik 2011). Angela Arraste ja Ülle Tominga (Arraste, Toming 2011) mälestustes olid ukсед avatud enamjaolt ida poole, sest Mait Agul oli Venemaal ulatuslik tutvuste võrgustik, kust ta Pedasse tunnustatud õpetajaid kutsus. 1997. aastal hakkas õppekavavälistes seminarides moderntantsu õpetama Anu Ruusmaa (Ruusmaa 2011).

Viljandis õppinud Merle Saarva sõnutsi oli see, kuidas õpetati ja milliseid väärtusi õpetus toetas, pärit vanast süsteemist, ning neid põhimõtteid murda oli raske (Saarva 2011). Ometi hakkas süsteem tasapisi järgi andma ja tekkis võimalus oma sisemise potentsiaali realiseerimiseks. Saarva mäletab tugevat trotsi stagneerunud süsteemi vastu: näiteks „kompositsiooni tunnis olid reeglid selleks, et neid eirata. Tundsime, et teame ja suudame luua ise paremini. Kompositsiooni tundides oli suur tegutsemisvabadus ja nii sai areneda omaenda loominguline selgroog. Läksin Viljandisse õppima, kuna see tundus koht, kus sai hakata ise ennast üles ehitama.“ (Samas.)

Kompositsioonitunnid VKK-s andsid tantsutudengitele palju vabadust oma ideede katsetamiseks. Sealne lipulause oli, et kool on koht, kus peab olema võimalus proovida ja ka eksida. Nii võis juba 1990. aastatel näha Viljandi tantsutudengite koolitöödena *performance*'i-laadseid loomesünnitisi. Iseasi, kas autorid jõudsid selliste etendusteni teadlikult, kuid need olid võimalikud ja said toimuda ning näitasid avatud mõtlemist (Valtna 2011), mis avardas tantsufääri piire ning oli uue tekkimiseks ja arenemiseks kõige olulisem.

Pedas jõuti samalaadse läbimurdeni Peda Balleti Pühapäevadega² Von Krahli teatris, kus tudengite töid hakati avalikult näitama ning need said väga populaarseks. Sinnamaani oli Pedas olnud valdav arusaam, et tudeng leiab väljundi vaid *folkshows* ning see tulenes nõukogude aja mentaliteedist, et lavale ei minda enne, kui ollakse parim. (Raud 2011)

Tantsutehnika tuli ise “leiutada”. Tantsutunnid kaasaegset tehnikat ei andnud ja nii tuli püüda see tühimik omal käel täita. Erinevad kursused andsid inspiratsiooni ise tegutsemiseks. Kitsad olud olid vägagi tugev jõud, mis ärgitas oma loovust kasutama. (Saarva 2011) Kaasaegsete ainete õpetamine muutus ülikoolides süsteemseks siis, kui ainetel oli olemas õppejõud. Mitmete õppejõudude eest võlgnes VKK suuresti tänu teiste riikide tantsukoolidele, kus meie õpetajad süsteemselt oma ala õppida said: Soomes olid õppinud nii Kai Valtna (ajaloolist tantsu) kui ka Aare Rander (modern-, džäss- ja lastetantsu). Viimasega jõudis Viljandisse ka korralik kaasaegsete tantsustiilide õpetamise metoodika.

Veel üks väga oluline tegur Viljandi tantsuhariduse arengus 1990. aastate teisel poolel oli tantsuteoreetilise tegevuse tähtsustumine. Tantsuajalooliste ainete mahu kasvamine ning

2 Peda Balleti Pühapäevad olid 1997. aastal alguse saanud igakuised pühapäevaetendused Von Krahli teatris, kus Peda tantsueriala tudengid näitasid oma kompositsioonilaseid töid (Tallinna Ülikooli koreograafia osakonna ajalugu).

akadeemilise kirjutamise ja seminaritöö nõuete järgimine arendasid tantsust mõtlemist ja oma tegevuse avaramat mõtestamist (Einasto 2011). Kehatöö- ja anatoomilised ained tõid hoopis uue vaatenurga kehale lähenemiseks ja avasid kehaga töötamiseks nii teoreetiliselt kui praktiliselt uued perspektiivid (Noormets 2011). Siit hakati tudengites juurutama tähelepanu sellistele teemadele nagu tantsija tervis, vigastuste vältimine, oma kehas lugu pidamine, mis peagi kajastusid ka laval nii tantsuetenduste kvaliteedis kui sisulises ja temaatilises lähenemises.

1990. aastate keskel hakkasid Viljandis õpetama juba kooli enda kasvandikud Merle Saarva ja Raido Mägi, keda võiks lugeda meie tantsumaastiku esimese süsteemset kaasaegse tantsustiilide õpetust andva koolkonna esindajate hulka. Viljandi on olnud viljakas kasvupinnas ise leiutajatele. Ülikool ja tudengite tunnid olid koht, kus noored õpetajad oma süsteemi otsisid ja välja arendasid. Üks või teine tehnika ei pruukinud olla üldse teadlik valik; lihtsalt tuli leida endas füüsilise väljenduse viis, mida arendada ja hakata õpetama. (Valtna 2011)

Nii sai poole kümnendiga eelnimetatud tantsukunstnike tulihingelise entusiasmi ja tööga pandud alus tantsu kõrgharidusele, mis täna saadab igal aastal TÜ Viljandi Kultuuriakadeemiast ja Tallinna Ülikoolist välja noori tantsuõpetajaid, tantsijaid ja koreograafe. Õppekavad ja –korraldus on tulnud kogemuse kasvades üle vaadata ja ühes või teises punktis muuta, täiendada, ümber tõsta või kohandada. Põhilised ained, mida õpetatakse, niisamuti kui peamised teadmised, oskused ja pädevused, mida ühele tantsukunstnikule peetakse oluliseks kaasaegses ühiskonnas hakkama saamiseks, on jäänud laias laastus aga sellisteks, milleni 90ndate teisel poolel jõuti.

Allikad

Arraste Angela, Ülle Toming 2011. Intervjuu Evelin Laglele tantsukunsti õpetamisest Tallinna Pedagoogikaülikoolis [helisalvestis autori valduses]. Oktoober 2011.

Einasto, Heili 2011. Intervjuu Evelin Laglele kaasaegse tantsu arengust Eestis [kirjalikud märkmed autori valduses]. November 2011

Noormets, Mall 2011. Intervjuu Evelin Laglele tantsukunsti õpetamisest Viljandi Kultuurikolledžis [helisalvestis autori valduses]. Oktoober 2011

Nõmmik, Rene. Intervjuu Evelin Laglele tantsu õpetamisest Tallinna Pedagoogikaülikoolis. [helisalvestis autori valduses]. November 2011.

Rander, Aare 2011. Intervjuu Evelin Laglele tantsuõpingutest Tallinna Pedagoogikaülikoolis. [helisalvestis autori valduses]. November 2011.

Raud, Priit 2011. Intervjuu Evelin Laglele kaasaegse tantsu arengust Eestis [helisalvestis autori valduses]. November 2011

Ruusmaa, Anu 2011. Intervjuu Evelin Laglele Tallinna Pedagoogikaülikoolis õpetamisest [helisalvestis autori valduses]. Oktoober 2011

Saarva, Merle 2011. Intervjuu Evelin Laglele Viljandi Kultuurikolledži tantsuõpingutest [helisalvestis autori valduses]. November 2011

Tallinna Ülikooli koreograafia osakonna ajalugu: http://www.tlu.ee/UserFiles/Kunstide%20Instituut/ajalugu/koreograafia_ajalugu.pdf (14.04.2014).

Tantsukunsti... 2011. = Tantsukunsti õpetamine Viljandis: http://www.kultuur.edu.ee/204741tantsuteater/taasiseseisvunud_eestis.doc (25.10.2011).

Toomi, Ullo 1953. Eesti rahvatantsud. Tallinn: Eesti riiklik kirjastus.

Valtna, Kai 2011. Intervjuu Evelin Laglele tantsukunsti õpetamisest Viljandi Kultuurikolledžis [helisalvestis autori valduses]. November 2011

Lugemiseks toimumust

Pealelend: Barbara Lehtna, „Haltuura” üks autoreist ja esitajaist

Tambet Kaugema / Sirp / 05.06.2014

Etenduskunstnik Barbara Lehtna ja koreograaf Helen Solovjev tõid Pärnu muuseumis publiku ette füüsilise teatri lavastuse „Haltuura”, kus lahatakse haltuura mõistet ja uuritakse, kas haltuuravaba elu on võimalik.

→ [Loe edasi](#)

Kunstnike hoiak

Madli Pesti / Sirp / 15.05.2014

Kui „fartist talk” tahab publiku pähe süstida veel enam stereotüüpset mõtlemist, siis „Hoiak” nõuab publikult lavategevuse aktiivset mõtestamist, oma seisukohtade ja terviku tekitamist.

→ [Loe edasi](#)

Projektiteatrite ümarlaud ehk tulebki olla natuke taksojuht ja natuke näitleja

Keiu Virro / Mürileht-online / 22.05.2014

Väiketeatreid sünnib Eestisse üha juurde, aga paraku on aasta-aastalt järjest enam kuulda ka nende muredest ja probleemidest. Kas tarvis on paremaid tingimusi kõikidele teatritele või ehk ... on teatritegijaid lihtsalt liiga palju?

→ [Loe edasi](#)

ERSSi Teatajas:

- Eesti rühmad välismaal
- Tantsupidu numbrites
- Parimad lõõtspillimängijad valmistuvad Teppo võistumängimiseks

→ [Loe ERSSi Teatajat siit](#)

Teatris NO99 etenduvad Kölni tantsuteatri novaTanz lavastused

Kölni tantsuteatri novaTanz toob 26. juunil Tallinnasse kaks tantsulavastust: “CHECK...IN” (koreograaf: Slava Gepner) ja “HEART BEAT” (koreograaf: Carmen Casagrande)

Kölni tantsuteater novaTanz on loodud 2009. aastal koreograafide Slava Gepneri ja Carmen Casagrande eestvedamisel. Teater on andnud etendusi lisaks Saksamaale ka mitmel pool Euroopas (teiste seas Venemaa, Poola, Läti, Horvaatia, Sloveenia). Nüüd jõuavad nad enda Euroopa turnee raames ka Eestisse. Tallinna etendusi korraldab Tallinna Tantsuteater.

Etendusteõhtu kestus on orienteeruvalt 2 tundi koos vaheajaga.
Piletid müügil Piletimaailmas. Kuukirja lugejatele soodustused, info meili teel.

- www.novatanz.com
- www.tantsuteater.blogspot.com
- heili@tantsuteater.ee

Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemia võtab vastu uusi tudengeid

Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemia sisseastumiskatsed tantsukunsti erialale toimuvad Viljandis 8. – 10. juulil 2014

Eelnevalt on väga oluline end registreerida katseteks 24. juunist kuni 4. juulini 2014 (lõpp 4. juulil kell 23.59) SAIS-s.

→ <http://www.ut.ee/et/sisseastumine/bakalaureus/dokumendid>

Info

Anu Johani
TÜ VKA etenduskunstide osakond
tantsukunsti õppekorralduse spetsialist
tel 435 5241, 552 8007
anu.johani@kultuur.edu.ee

Tallinna Ülikooli koreograafia osakond ootab uusi tudengeid bakalaureuse õppesse

Sel aastal võtab Tallinna Ülikooli koreograafia osakond tudengeid vastu vaid bakalaureuse õppesse. Vastuvõttu magistriõppesse 2014/2015 õppeaastal ei toimu.

13.-16. juuli 2014 toimub vastuvõtt tants pärimuskultuuris suunale. Õppetöö toimub päevaõppes: õppesisuks on praktilised treeningtunnid, erialased seminarid, üldteoreetilised loengud, loometööde ettevalmistamine ja esitlemine. Lähtuvalt eriala omapärast on kontaktundidest osavõtunõue vähemalt 80%.

→ [Info ja tingimused siit](#)

Barbara Lehtna ja Helen Solovjevi uuslavastus „Haltuura” Pärnu Muuseumi valges saalis veel juulis ja augustis

Etenduskunstnik Barbara Lehtna ja koreograaf Helen Solovjevi sõnul on 6. juunil esietendunud „Haltuura” füüsilise teatri lavastus, mis tähendab seda, et omavahel seotakse tantsu, performance-kunsti, mõtete koreograafiat, sõna ja videokunsti.

Selline žanr loob osaliste arvates võimaluse koos publikuga uurida, mida sõna „haltuura” praeguse aja Eestis tähendab ning kuidas see mõiste ajas muutunud on. „Kui me alustasime haltuurast rääkimist, keskendusime peamiselt tööle, kuid proovide käigus sai selgeks, et isegi olulisem on see, kas ja kuidas haltuura mõiste ellu üle kandub,” rääkis Solovjev.

Lavastust näeb Pärnu Muuseumi valges saalis veel 16. juulil ja 4. augustil.

→ [Lisainfot vaata siit](#)

NOTAFE festival toob Viljandisse rahvusvahelise etendusprogrammi

NOTAFE festival pakub töötubade ja vestlusringide kõrval ka mitmekülgset etendusprogrammi. Programm nüüd avalik!

NOTAFE on kaasaegse etenduskunsti festival, mis toimub 7. – 13. juuli 2014 Viljandis ja on sel aastal järjekorras kahekümne teine. NOTAFE on oma pika tegevuse jooksul Eesti tantsu ja teatri maailma rikastanud laia valiku rahvusvaheliselt tunnustatud õpetajate ja etendustega.

NOTAFE etendusprogrammis astuvad üles mitmed festivali töötubade õpetajad, luues osalejatele võimaluse näha neid ka laval ning tajuda seoseid õpetamise ja etendamise vahel.

Sel aastal näeb: Peter Stameri NOTAFE residentuuris alustatud soolot “FOR YOUR EYES ONLY”; Maria F. Scaroni & Frank Willensi “Towards another Miraculous”; Action Hero nimetuse all esinevate Gemma Paintini ja James Stenhous’i “Watch Me Fall”; Emma Danieli & Adriano Wilfert Jenseni “Spending Time With Dinosaurs”; Rosalind Crispi lavalist tants-diskussiooni “Unwrapping Dance”, Tove Sahlini soololavastust “My Own Bodies”, mille seejärel nädalase workshopi käigus õpivad ära töötoas osalejad; Elke Luyten ja Kira Alkeri “A Solo For Two” ning Eesti etenduskunstniku Henri Hüti “Searching For the Perfect Moment” ja hiljuti Eesti Sõltumatu Tantsu aasta auhinna saanud Kadri Noormetsa ja Kadi Maria “an hour ofi”

Igale etendusele järgneb vestlus etendajatega, mida juhivad Sybrig Dokter ja Erni Kask.

Kuni jagub kohti, saab registreerida ka NOTAFE õpitubadesse. Sel aastal on osalejatel võimalik valida koguni kolmeteistkümne erineva õpitoa vahel! Tunnid jaotuvad hommikusteks

ning pärastlõunasteks õpitubadeks, milledele eelneb igal hommikul 45 minutit kestev keha ja meelt äratav joogavõimlemine. Lõunapausi täidavad modereeritud vestlused nii esinejate kui õpetajatega.

Festival lõpetab avatud lava pühapäeval 13. juulil kell 15:00. Avatud laval esitlevad õpitut kõikide töötubade grupid. Avatud lava on tasuta ja ootab vaatama kõiki huvilisi.

Olete oodatud!

→ [Registreeru festivalile siin](#)

Rohkem infot festivali ja etenduste kohta: www.NOTAFE.ee või festival@NOTAFE.ee

Kontakt

Eve Noormets
+372 51 79773
festival@NOTAFE.ee

Idla Eesti Seltsi suvekool kutsub: “Idla kohtub Orffiga”

Idla Eesti Seltsi suvekool toimub 2. – 3. augustil 2014 Põltsamaal. Seekordne teema on “Idla kohtub Orffiga”.

Suvekooli õpetajateks on Orff-süsteemi tutvustajana Tuuli Jukk ning Idla liikumist juhendavad õpetajad Eestist ja Rootsist. Tegeletakse Idla liikumise praktiliste treeningutega. Põhirõhk on 2013. aasta litsentsikoolituse materjali kordamisel. Uue teemana mängitakse muusikat ehk tutvutakse Orff-õpetusega, mille kohta antakse kaasa ka õppematerjal. Seltsi liikmed Lana-Maria Peterson ning Tea Kõrs tutvustavad oma uurimistöid, mis on valminud Idla liikumise teemal.

Suvekooli läbimist kinnitab Idla Eesti Seltsi tõend mahus 12 akadeemilist tundi.

Rohkem infot

---

anu.johani@gmail.com
www.idlaselts.ee

Augusti Tantsu-Festival elavdab etendus kunsti maastikku

Augusti TantsuFestival 2014 toimub 21. – 31. augustini Tallinnas

See on festival, kus võetakse riske ja esitatakse küsimusi. Küsimusi ühiskonnast, demokraatiast, kunstist, tulevikust, armastusest, identiteedist, inimese ja ühiskonna valikutest – ühesõnaga paljuski sellest, millest moodustub tähendus sõnapaarile “tänapäevane elu”, tutvustab festivali selle kunstiline juht Priit Raud.

Eestit külastab esmakordselt hetke üks kuulsamaid elusolevaid koreograafe Anne Teresa De Keersmaeker. Kaasaegse teatri sõpru üllatab praeguse Prantsusmaa ja miks mitte kogu Euroopa säravaim tegija Philip Quesne oma trupiga. Tsirkuse ja teatri kunsti piire kompiva füüsilise ja lummava lavastusega on külla kutsutud Itaalia koreograaf Alessandro Sciarroni. Heli, valguskunsti ja liikumise sfääre uurib Rootsi-Hollandi koreograaf Jefta van Dinther.

Augusti TantsuFestivali iseloomustavad ka kohalikud verivärsked esietendused, mille puhul märksõnaks autori visiooni usaldamine. Tänavust festivali alustab koreograaf Mihkel Ernitsa uuslavastus millimeter performance group'iga, mille keskmes on mehed. Tallinna lähedasel rannal tuleb esietendamisele Kadri Noormetsa ja Diego Agulló uuslavastus. Kinos Sõprus esilinastub uusim Eesti tantsufilm Madis Ligemalt, mis ühendab koreograafia, arhitektuuri ja kodanikualgatuse. Augusti TantsuFestival võtab riske koostöös rahvusvahelise võrgustikuga F.I.T. (Festivals in Transition) ühise projekti Global City – Local City raames, EL programm Kultuur toetusel.

Näha saab erineva käekirjaga etendus kunstide piire kompivaid töid nii kohalikelt kui välismaistelt autoritelt. Festival lõppeb erakordse lavastusega Belgia koreograafilt Lisbet Gruwezilt. “It’s going to get worse and worse and worse, my friend” on täpne, külm ja hullutav.

Festivali eesmärk on keskenduda osalevatele kunstnikele ning pakkuda vaatajatele elamusi. Elamusi, mida ehk pole oodata osanudki.

Priit Raud, festivali kuraator ja juht

+372 501 04 19

priit@saal.ee

www.tantsufestival.ee

Tallinna Tantsuteater valmistub augustiks, et pakkuda publikule nii tantsu, teatrit kui filmi.

3. – 6. august

toimuvad Tartus tantsufilmi õpitoad noortele filmi -ja/või tantsuhuvilistele. Juhendavad spetsialistid tantsu- ja filmialalt. Valminud filme näidatakse sügisel Just Filmi raames.

4. – 6. august

korraldab Tallinna Tantsuteater Tartus tihedas koostöös tARTuFFiga etenduskunstide minifestivali. Programmis tantsuetendused, improetendused, filmiviktoriin jms - kõik koondub ühise märksõna “film/ kino” alla. Täpsem ajakava ja info avalikustatakse juuni lõpus.

25. – 29. august

ootab Tallinna Tantsuteater kõiki peale suurt suve Augusti Tantsuhommikutele. 25.-26. augustil oleme Tartus, 27.-29. augustil Tallinnas. Igal päeval 4,5 tundi tantsu professionaalide juhendamisel.

Täpsem info sündmuste kohta

---

www.tantsuteater.blogspot.com
heili@tantsuteater.ee